

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122205051
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8122205051.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpený Mgr. Oto Saloky, advokát, Hlavná 94, 080 01 Prešov, proti žalovanému B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX E., zastúpený AK Pitoňáková, s.r.o., so sídlom Slovenská 5B, 080 01 Prešov, o náhradu škody, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7C/45/2022 – 82 zo dňa 09.11.2022, takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom pre zmeškanie žalovaného súd prvej inštancie rozhodol následovne:

„I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie sumy 10.839 EUR, 45,46 EUR a sumy 6.909,60 EUR.

II. Vo vzťahu k výroku č. I. žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému v tejto časti náhradu trov konania nepriznáva.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 13.001,94 EUR, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobca m á vo vzťahu k výroku číslo III. vo vzťahu k žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie bolo odôvodnené ust. § 273, § 137a, § 275, § 276, § 277 CSP, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, 2 O.z. Súd prvej inštancie poukázal v dôvodoch rozhodnutia na to, že skutkovým základom konečného rozsudku je skutkový stav tvrdený žalobcom, ktorému sa vyhovie ako tvrdenému nároku. Procesná pasivita žalovaného sa prejavila tým, že si nespĺnil základné povinnosti sporovej strany. Keďže sa žalovaný riadne a včas nevyjadril k žalobe, a vo forme uznesenia bol poučený o možnosti procesnej sankcie formou kontumačného rozsudku, boli splnené procesné podmienky na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

3. Súd tak vychádzal zo skutkového stavu tvrdeného žalobcom a rozhodol v neprospech žalovaného skrátenou formou rozsudku. Žalovanému bolo uznesenie Okresného súdu Prešov č.k. 7C 45/2022-58 zo dňa 13.06.2022 doručené dňa 16.06.2022. V uznesení bol zároveň žalovaný poučený o možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa zákonného ustanovenia § 273 CSP. Žalovaný sa k žalobe žalobcu písomne nevyjadril, napriek skutočnosti, že žaloba spolu s prílohami mu bola riadne a včas doručená. Urobil tak až cestou svojej zvolenej právnej zástupkyne podaním zo dňa 17.11.2022, ktoré však bolo súdu doručené až potom, ako vo veci súd dňa 09.11.2022 vyhlásil rozsudok pre zmeškanie,

ktorým podľa ustanovenia § 219 ods. 4 je viazaný. Súd tak rozhodol formou kontumačného rozsudku a zviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi titulom ušlého zisku sumu vo výške 13.001,94 EUR a to v zmysle žalobného návrhu. Pre späťvzatie žalobného návrhu v časti bolestného vo výške 10.839 EUR, cestovných náhrad vo výške 45,46 EUR a ušlého zisku vo výške 6.909,60 EUR na základe písomného podania žalobcu zo dňa 06.10.2022 pred začatím pojednávania, súd postupom podľa § 144 a 145 C.s.p. konanie v tejto časti zastavil. Z procesného hľadiska v tejto časti postupom podľa § 256 ods. 1 CSP procesne zavinil zastavenie konania žalobca, preto súd rozhodol, že žalobca v tejto časti nemá nárok na náhradu trov konania a žalovaného náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu z obsahu spisu žiadne nevyplývajú. Vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 13.001,94 EUR v zmysle § 255 ods. 1 CSP rozhodol o nároku žalobcu na trovy konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100%, keďže v tejto časti bol žalobca plne úspešný. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník postupom podľa § 262 CSP po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

4. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný. Žalovaný v odvolaní uviedol, následovne:

„Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Súd miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku nezverejnil na webovej stránke súdu. Je teda zrejme, že podmienky na verejné vyhlásenie rozsudku neboli splnené.

V spise sa nachádza na čl. 73 úradný záznam zo 14.10.2022, z ktorého vyplýva, že oznam o verejnom vyhlásení rozsudku „bol zverejnený na úradnej tabuli súdu od 14.10.2022 do 10.11.2022“. Ak však je úradný záznam vyhotovený 14.10.2022, tento nemôže potvrdzovať, že oznam bol zverejnený na úradnej tabuli až do 10.11.2022, teda až do času, ktorému vyhotovenie úradného záznamu predchádza o 27 dní. Inak povedané, úradný záznam dokazujúci dobu zverejnenia oznamu na úradnej tabuli súdu je vyhotovený skôr, ako uplynula doba, počas ktorej mal byť oznam na úradnej tabuli zverejnený.

Zápisnica o verejnom vyhlásení rozsudku mala byť podľa zápisnice prepísaná zo záznamovej techniky 14.11.2022 a v spise sa nachádza pod čl. 81.

Avšak dňa 17.11.2022 doručil žalovaný vyjadrenie ku žalobe, toto má čl. 75, následne 23.11.2022 dala sudkyňa pokyn čl. 79, na doručenie vyjadrenie žalobcovi, následne je 23.11.2022 vyjadrenie doručované žalobcovi pod čl. 80. Teda napriek tomu, že ku verejnému vyhláseniu rozsudku malo dôjsť 9.11.2022 a zápisnica mala byť prepísaná 14.11.2022, zápisnica o verejnom vyhlásení rozsudku sa v spise nachádza v poradí až po iných listinách, ktoré však mali byť doručené až po tvrdenom verejnom vyhlásení rozsudku 9.11.2022 resp. až po písomnom vyhotovení zápisnice dňa 14.11.2022.

Uvedené skutočnosti vyvolávajú pochybnosti o tom, či skutočne bol oznam o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnený na úradnej tabuli súdu a či ku verejnému vyhláseniu rozsudku vôbec došlo.

Z oznámenia o verejnom vyhlásení rozsudku zo 14.10.2022, ktoré sa nachádza v súdnom spise na čl. 72, vyplýva, že rozsudok bude verejne vyhlásený 9.11.2022 o 9.00 hod..

Zo zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku z 9.11.2022, ktorá sa nachádza na čl. 81 spisu vyplýva, že sa pojednávať sa malo začať 9.11.2022 o 8.40 hod a verejné vyhlásenie rozsudku bolo ukončené 9.11.2022 o 8.45 hod.. Ku verejnému vyhláseniu rozsudku tak podľa zápisnice ani nemalo dôjsť v čase uvedenom v oznámení o verejnom vyhlásení rozsudku zo 14.10.2022, teda 9.11.2022 o 9.00 hod. ale už 9.11.2022 o 8.45 hod., teda v skoršom čase, ako bol uvedený na oznámení o verejnom vyhlásení rozsudku zo 14.10.2022.

Oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku je jedným z kvalitatívnych atribútov, ktoré musia byť pre rešpektovanie práva na spravodlivý proces právne perfektné a bez väd. Iba strana, ktorá bola riadne oboznámená s časom a miestom verejného vyhlásenia rozsudku má reálnu možnosť uplatniť svoje procesné práva. Ak súd na svojom webovom sídle alebo úradnej tabuli nesprávne informoval o čase verejného vyhlásenia rozsudku, porušil tak právo strán sporu na spravodlivý proces. Rozsudok, ktorému takáto vada predchádza, je po preskúmaní jeho dokonalosti neudržateľný, pričom odstránenie tejto vady je možné iba cestou zrušenia takého rozsudku. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/187/2019 zo dňa 30.10.2019).

Uvedeným konaním súdu, teda vyhlásením rozsudku v inom čase v akom mal byť vyhlásený podľa oznamu zverejnenom na úradnej tabuli súdu, došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

5. Podľa ust. § 273 CSP, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak :

a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil, b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

6. Podľa ust. § 111 ods. 1 CSP, do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“). Údaje v doručenke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak.

7. Podľa rozsudku malo byť uznesenie z 13.6.2022, ktorým bol žalovaný vyzvaný na vyjadrenie sa k žalobe, doručené žalovanému 16.6.2022. V spise sa však nenachádza doručka, ktorou by žalovaný potvrdil prijatie písomnosti v zmysle § 111 ods. 1 CSP a ktorá by tak potvrdzovala tvrdenie súdu o tom, že žalovanému bolo uznesenie do vlastných rúk doručené 16.6.2022 a zároveň splnenie podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie podľa § 273 písm. c/ CSP. Písomnosť s označením „informácia o výsledku doručenia listinného rovnopisu“, ktorá je pripojená k č.l. 58 spisu nie je relevantným dokladom o doručení v zmysle § 111 ods. 1 CSP, ktoré by potvrdzovalo doručenie žaloby s výzvou na vyjadrenie a teda potvrdzovalo splnenie podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie a to doručenie žaloby do vlastných rúk žalobcu a uplynutie lehoty na vyjadrenie.

8. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 písm. c/ CSP splnené neboli. Ak súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie bez splnenia podmienok na jeho vydanie, vec nesprávne právne posúdil a porušil právo na spravodlivé súdne konanie, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP.

9. Z citovaného ustanovenia 3 CSP vyplýva, že aj bez nariadenia pojednávania môže súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie tak, že žalobe vyhovie. Súd teda nemôže rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ak nemôže žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Výrok rozsudku pre zmeškanie zároveň musí korešpondovať s petitom žaloby, ktorý bol žalovanému doručený do vlastných rúk na vyjadrenie. Súd na verejnom vyhlásení rozsudku 9.9.2022 dospel k záveru, že žalobe v rozsahu v akom bola súdu doručená 30.5.2022 nie je možné vyhovieť. Po uvedenom zistení zrušil verejné vyhlásenie rozsudku, keďže dospel k záveru, že podmienky na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie nie sú splnené, ináč by vo veci rozhodol na vytyčenom termíne verejného vyhlásenia rozsudku. Následne začal komunikovať iba so žalobcom a vyzýval ho na úpravu žaloby tak, aby jej predmetom zostal iba nárok, ktorý netvorí prekážku veci začatej. Po tom, ako žalobca doručil súdu čiastočné späťvzatie žaloby a upravený petit žaloby v zmysle čiastočného späťvzatia, súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, avšak bez toho, aby súd toto čiastočné späťvzatie žaloby na vyjadrenie žalovanému zaslal. Takýto postup je podľa názoru žalovaného neprípustný aktivizmus súdu, ktorým sa súd snaží vytvoriť takú procesnú situáciu, za ktorej by mohol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým v celom rozsahu žalobe v zmysle jej čiastočného späťvzatia vyhovie. Takýmto postupom súdu však podľa názoru žalovaného došlo k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie, práva na rovnosť účastníkov a tým aj k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca sa žalobou domáhal zaplata 30.796,- eur s prísl.. Rozsudkom pre zmeškanie súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 13.001,94 eur, v zostávajúcej časti súd konanie zastavil.

10. Žalobca doručil súdu 7.10.2022, na základe výzvy súdu, vyjadrenie zo 6.10.2022, ktorým zobral žalobu v časti o zaplata 10.839,- eur, o zaplata 45,46 eur a o zaplata 6.909,60 eur späť a navrhol, aby súd zaviazal zaplatiť žalobcu žalovanému sumu 13 001,94 eur.

11. Žalovanému však nebolo vyjadrenie, ktorým žalobca zobral svoju žalobu v časti späť a ktorým upravil petit, vôbec doručované. Napriek uvedenému súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie a žalobe vyhovel, avšak iba v časti, ktorá výrokom korešpondovala so zmeneným petitom žaloby, ktorý žalovanému doručený nebol. Podmienkou vydania rozsudku pre zmeškanie, ktorým súd žalobe vyhovie je v zmysle § 273 písm. a/ CSP, aby žalovanému bola doručená žaloba na vyjadrenie v takom znení, v akom jej súd rozsudkom pre zmeškanie vyhovie a k tejto sa žalovaný nevyjadrí. Žalovanému však žaloba v znení, v akom jej súd vyhovel doručovaná vôbec nebola, teda ani mu nebola daná nemal možnosť sa k nej vyjadriť.

12. Možnosť súdu vydať rozsudok pre zmeškanie je podmienená tým, že ním musí žalobe vyhovieť, teda výrok rozsudku musí korešpondovať s petítom žaloby, ktorá je súdu žalobcom doručená a ktorá je následne doručená žalovanému na vyjadrenie uznesením podľa § 273 písm. a/ CSP. Súd teda vydal rozsudok pre zmeškanie napriek tomu, že na jeho vydanie neboli splnené podmienky, nakoľko žalobe tak, ako bola súdu doručená 30.5.2022 a ktorá bola doručovaná žalovanému, súd nevyhovel. Súd nemôže vydať rozsudok pre zmeškanie, ak žalobca po tom, ako bola žalovanému doručená žaloba na vyjadrenie spolu s uznesením podľa § 273 písm. a/ CSP, svoju žalobu mení resp. berie v časti späť, ako to urobil žalobca. Žaloba v znení po jej čiastočnom späťvzatí nebola žalovanému nikdy doručovaná, teda k žalobe v takom znení, v akom jej súd rozsudkom pre zmeškanie vyhovel, sa nemal ani možnosť žalovaný ani vyjadriť. Navyše, ani v prípade, ak by sa žalovaný mal možnosť k zmenenej žalobe vyjadriť, ani táto skutočnosť by nemohla byť považovaná za splnenie podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 CSP.

13. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie napriek tomu, že rozsudkom pre zmeškanie môže súd rozhodnúť iba tak, že vyhovie žalobe v takom rozsahu, v akom bola žalovanému doručená na vyjadrenie uznesením podľa § 273 písm. a/ CSP, teda nešlo o žalobu, ktorou súd rozsudkom pre zmeškanie môže rozhodnúť, čím podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie splnené neboli. Zároveň neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, keďže súd nevyhovel žalobe v takom rozsahu, v akom bola žalovanému doručovaná na vyjadrenie, keďže po tom, čo žalobca zmenil petít žaloby v dôsledku jej čiastočného späťvzatia, takýto zmenený petít žalovanému vôbec na vyjadrenie doručovaný nebol. Ak súd teda súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, aj keď na jeho vydanie neboli splnené podmienky, vec nesprávne právne posúdil a porušil právo žalovaného na spravodlivý proces, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP.

14. Skutkovým základom kontumačného rozsudku je žalobcom tvrdený skutkový stav – kontumačne sa vyhovie žalobcom tvrdenému nároku. Zákon výslovne nezodpovedá, či sa môže takto postupovať aj vtedy, ak žaloba trpí takými vadami, ktoré odôvodňujú ustálie, že tvrdenia žalobcu nie sú dostatočne presvedčivé, alebo sú dokonca rozporné - skrátka že za normálnych okolností by mal žalobca v procese dokazovania problém spor procesne ustáť (vyhrať). Všetky tieto situácie pokrýva výraz „súd môže“ v hypotéze komentovaného ustanovenia, súd teda má možnosť zvážiť, či kontumačný rozsudok v tejto fáze vydá alebo bude v konaní pokračovať, na rozdiel od rozsudku na základe uznania či vzdania sa nároku je teda súd povinný skúmať, či žalobcom tvrdený skutkový stav je nesporný, a prihliadať na všetky skutočnosti, na ktoré súd zo zákona prihliadať má. Ak súd dospeje k názoru, že žalobcom tvrdený skutkový stav nie je nesporný, súd takýto rozsudok nevydá. (Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol., Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 273).“

15. Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal.

16. Podľa § 162 ods. 1 písm. a/ CSP, súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ CSP je obligatórne. Povinnosť súdu prerušiť konanie je potrebné vykladať v intenciách § 193 CSP.

17. V § 193 sú taxatívnym spôsobom vymedzené prípady, ktoré ako prejudiciálne súd riešiť nemôže. Riešenie tejto otázky je iba v kompetencii súdu, ktorý rozhoduje v trestných veciach. O tom či bol alebo nebol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal súd nemôže urobiť ani prejudiciálny záver

18. Podľa rozhodnutia R 22/1979 uverejneného v Zbierke súdnych rozhodnutí, rozsah viazanosti rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin alebo prečin alebo kto ho spáchal, je teda významný tým do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo prečinu zároveň okolnosťami významnými pre rozhodnutie o náhrade škody.

19. Žaloba ako dôkaz o tvrdení, že žalovaný mal žalobcovi spôsobiť ujmu na zdraví predkladá obžalobu podanú na žalovaného, iný dôkaz o svojom tvrdení o ujme na zdraví, ktorú mal žalovaný žalobcovi spôsobiť nepredkladá. Teda svoj nárok opiera o tvrdenia, že žalovaný mal žalobcovi spôsobiť ujmu na zdraví konaním, pre ktoré je voči žalobcovi vedené trestné konanie. Hmotnoprávny základ uplatneného nároku teda žalobca odvíja od konania žalovaného, ktoré je predmetom neukončeného trestného

konania. Žalobca zároveň s poukazom na neukončené trestné konanie navrhuje konanie prerušiť s odkazom na § 193 CSP, podľa ktorého je súd viazaný rozsudkom o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. Takýmto vyjadrením žalobca výslovne poukazuje na to, že hmotnoprávny základ jeho nároku sa odvíja od výsledku trestného konania, ktoré ešte nebolo právoplatne ukončené, čo zároveň znamená, že sám žalobca spochybňuje hmotnoprávny základ svojej žaloby.

20. Súd prvej inštancie 9.9.2022 zrušil verejné vyhlásenie rozsudku, čo odôvodnil tým, že právny zástupca žalobcu bude vyzvaný, aby sa vyjadril k tomu, či trvá na celej podanej o žalobe s poukazom na pripojený trestný spis Okresného súdu Prešov, sp.zn. 1T/68/2020, z ktorého súd zistil, že žalobca si v trestnom konaní uplatnil rovnaké nároky, čo zakladá prekážku veci začatej. Súd teda mal vedomosť o tom že vo veci prebieha trestné konanie a toto nie je právoplatne skončené.

21. Súd prvej inštancie postupoval v rozpore s § 162 ods. 1 písm. a/ CSP, keď porušil svoju povinnosť konanie obligatórne prerušiť a vyčakať na rozhodnutie v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 1T 68/2020. Ak má súd povinnosť obligatórne prerušiť konanie z dôvodu, že rozhodnutie závisí od otázky, ktorú v tomto konaní nie je oprávnený riešiť, potom pred právoplatným rozhodnutím o prejudiciálnej otázke nemôže súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie.

22. Podľa názoru žalovaného, ak záver o opodstatnenosti žalovaného nároku závisí od vyriešenia hmotnoprávneho základu ako prejudiciálnej otázky, ktorú nie je súd oprávnený v konaní riešiť, súd rozsudok pre zmeškanie vydať nemôže. Ak súd napriek uvedenému rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, porušil právo sťažovateľa na spravodlivý proces, keďže za uvedenej procesnej situácie súd vydať rozsudok pre zmeškanie nemohol teda podmienky na jeho vydanie splnené neboli, čím zároveň vec neprávne právne posúdil a porušil právo žalovaného na spravodlivý proces.

23. Súd mal možnosť po pripojení trestného spisu sp.zn. 1T/68/2020 oboznámiť s dôkazmi, ktoré sa v trestnom spise nachádzajú a z ktorých vyplýva, že neexistuje žiadny priamy dôkaz o tom, že žalobca spadol v dôsledku úderu žalovaného, že žalobca sa nachádzal v stave akútnej opitosti, čo samo osebe mohlo podľa vyjadrení znalca spôsobiť svojvoľný pád žalobcu, že žalovaného bezdôvodne spolu s F. B. napadol a žalovaný sa iba bránil útokom, ktoré voči nemu viedli dve osoby.

24. Spôsob, akým je žaloba odôvodnená, s poukazom na vyhlásenie žalobcu o tom, že trestné konanie, ktoré je vedené o skutku, ktorým mal žalovaný spôsobiť žalobcovi ujmu na zdraví, ako hmotnoprávneho základu žalovaného nároku ešte nebolo právoplatne skončené, s poukazom na návrh žalobcu na prerušenie konania (podľa § 162 ods. 1 písm. a/ CSP ide o obligatórnu povinnosť a nie iba možnosť súdu konanie prerušiť) a zistenie súdu z trestného spisu Okresného súdu Prešov sp.zn. 1T/68/2020 nedávajú spoľahlivý podklad pre záver o dôvodnosti žalobcovho nároku.

25. Z uvedeného je zrejmé, že žalobcom tvrdený skutkový stav nie je nesporný a preto ak súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie iba z dôvodu súdom tvrdeného splnenia procesných podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 CSP ide o rozhodnutie, ktoré vychádza z formalistického výkladu ustanovenia § 273 CSP a takýmto rozsudkom dochádza k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý proces. Zároveň žalovaný poukazuje na nerovný prístup súdu k oboj stranám sporu. Na strane jednej súd „trestá“ žalovaného za jeho pasívny postoj k veci a na strane druhej postup žalobcu, ktorý podáva žalobu, ktorou súdu zatají, že si väčšiu časť nároku uplatnil už v trestnom konaní ponecháva bez povšimnutia a aktívne ho vyzýva na späťvzatie žaloby a následne ho „odmeňuje“ rozsudkom pre zmeškanie. Navyše súd rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie až po takmer 6 mesiacoch od doby, kedy podľa tvrdenia súdu mal byť žalovanému doručený rozsudok pre zmeškanie a až potom, čo termín verejného vyhlásenia rozsudku 9.9.2022 súd ruší z dôvodu, že zisťuje, že podmienky na jeho vydanie nie sú splnené, pričom následne opätovne rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie.

26. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 7C/45/2022-82 z 9.11.2022 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

27. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca nasledovne:

„Žalovaný podané odvolanie odôvodňuje právne ust. § 356 písm. b) CSP a ust. § 365 ods. 1 písm. a), b) a h) CSP, ktoré dôvody na 6 stranách textu bližšie odôvodňuje. Podané odvolanie je nedôvodné, je zrejmé, že žalovaný neuvádza žiadnu skutočnosť, ktorá by mu bola bránila riadne a včas sa vyjadriť

k doručenej žalobe, teda neuvádza žiadne dôvody na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa ust. § 277 CSP, pritom sa žalovaný v odvolaní snaží odvieť pozornosť od svojej zjavnej procesnej pasivity v konaní do 17.11.2022.

28. Žalovaný v prvom rade tvrdí, že termín verejného vyhlásenia rozsudku (ďalej len „VVR“) dňa 09.11.2022 nebol riadne zverejnený. To však nie je pravdou, žalobca sa o termíne VVR dozvedel ako z elektronického súdneho spisu (ďalej len „ESSp“) v tejto veci, tak, aj zo stránky MS SR (<https://obcan.justice.sk/infosud/-/infosud/zoznam/pojednavanie>), kde bol termín VVR na deň 09.11.2022 riadne zverejnený a toto verejné vyhlásenie rozhodnutia sa aj riadne uskutočnilo, nakoniec, zúčastnil sa na ňom právny zástupca žalobcu prostredníctvom advokátskej koncipientky.

29. Čo sa týka úradného záznamu zo dňa 14.10.2022, na ktorého znenie poukazuje ďalej žalovaný, ide o obvyklú formuláciu záznamu o zverejnení termínu na úradnej tabuli súdu, ktorá sa sprístupňuje aj v ESSp, pričom tento dokument sa vyhotovuje a napr. do ESSp sa pridáva v deň zverejnenia termínu, pričom obsah uvádza a preukazuje, odkedy dakedy bude termín vyvesený na úradnej tabuli súdu. Na túto listinu sa po uplynutí v nej uvedenej doby zvykne poznačiť (rukou), kedy bol termín z úradnej tabule zvesený (po vyhlásení rozhodnutia ešte v ten deň, alebo nasledujúci deň). Formulácia „bol zverejnený“ v danej situácii znamená, že v daný deň (14.10.2022) pracovník súdu zavesil oznam o termíne na úradnú tabuľu, teda „termín bol súdom v ten deň zverejnený, na dobu od (14.10.2022) do (10.11.2022).“ Táto námietka žalovaného preto nemôže obstáť. Formalisticky smeruje proti súdmi bežne používanej, ustálenej, štylistickej formulácii listiny o zverejnení termínu VVR, pričom je samozrejmé a pochopiteľné, že žalovaný si volí taký výklad predmetnej listiny, ktorý je na prospech jeho argumentácii, čo aj je taký výklad textu za daných okolností v rozpore s formálnou logikou. Že je táto námietka žalovaného účelová a nedôvodná (s cieľom odvieť pozornosť od svojej pasivity v konaní do 17.11.2022), však nevyučuje, že by do budúcnosti predmetný text záznamu o zverejnení termínu VVR mohol byť štylizovaný lepším spôsobom, navonok zrozumiteľnejším.

30. Žalovaný ďalej namieta, že v spise sa nenachádza doručka svedčiaca tomu, že by mu žaloba bola doručená do vlastných rúk, a že by tak bola tak splnená podmienka podľa § 273 písm. c) CSP. Žalovaný tak nepriamo popiera, že mu bola žaloba vôbec doručená. Žalobca sa k hybridnému doručovaniu poštou nevie vyjadriť, za daných okolností je však zrejmé, že žalovaný o žalobe vedel, nakoľko dňa 17.11.2022 splnomocnil na svoje zastupovanie v konaní svoju právnu zástupkyňu, ktorá k danej žalobe podala vyjadrenie, hoci to všetko až po tom, čo súd prvej inštancie vo veci rozhodol dňa 09.11.2022. Za daných okolností je zrejmé, že žalovaný sa o konaní dozvedel práve a iba z doručenej žaloby s výzvou súdu na vyjadrenie. Pritom ani v odvolaní žalovaný netvrdí, že by sa o tomto konaní a o žalobe dozvedel inak. Žalovanému vadí, že súd rozhodol kontumačným rozsudkom, hoci jemu nestálo za to, aby sa včas a riadne k doručenej žalobe akokoľvek vyjadril, čo by bolo stačilo na zabránenie vydaniu kontumačného rozsudku.

31. Ani námietka žalovaného, že súd nepostupoval správne a porušil jeho práva, ak vyzval žalobcu na dispozíciu žalobou a následne po čiastočnom späťvzátí rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, neobstojí. Argumentácia, že súd môže kontumačným rozsudkom vyhovieť žalobe iba celkom alebo vôbec, ako tvrdí žalovaný, nie je správna. Podľa žalobcu môže súd kontumačne rozhodnúť aj iba o časti nároku, s poukazom na rozsudok NS ČR sp. zn. 23Cdo 2397/2007 zo dňa 31.03.2009, kde v zmysle v ňom vedeného právneho názoru možno rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie aj o časti uplatneného nároku, ak sú pre danú časť nároku uvedené žalobcom dostatočné skutkové tvrdenia, ale pre inú časť nie. Podmienky pre vydanie kontumačného rozsudku tak v tejto veci splnené boli. O časti nároku, na ktorú sa nevzťahovala prekážka litispendencie, mohol podľa žalobcu súd kontumačným rozsudkom rozhodnúť už dňa 09.09.2022. A aj keby súd rozsudkom pre zmeškanie bol vyhovel celej podanej žalobe, pretože žalovaný bol v konaní pasívny a k doručenej žalobe sa nevyjadril, malo by to iba ten praktický následok, že žalobca by do budúcnosti už nežiadal, aby o nároku rozhodoval súd v trestnom konaní. Žalobca pritom trestné konanie tunajšieho súdu sp. zn. 1T/68/2020 nijako nezatajoval, práve naopak, uviedol, že ide o neukončené konanie.

32. Žalovaný prekrúca, ak tvrdí, že súd prvej inštancie vyzýval žalobcu na úpravu žaloby, a snaží sa takto navodiť dojem, že súd prvej inštancie favorizoval žalobcu. Súdom prvej inštancie po tom, čo na základe pripojeného trestného spisu prišiel k záveru o existencii prekážky litispendencie vo vzťahu k časti žalovaného nároku, vyzval žalobcu na vyjadrenie, či trvá aj na časti nároku, voči ktorej existuje

podľa súdu prekážka litispendencie. Predmetný postup nemožno hodnotiť ako favorizovanie žalobcu, ako navádzanie žalobcu na dispozíciu so žalobou, a už vôbec nie na úpravu žaloby. Žalobca mohol na žalobe zotrvať aj v danej časti, pričom v takom prípade by súd prvej inštancie žalobu v tej časti zamietol, kde následne by žalobca zvažoval podanie odvolania proti zamietavému výroku, alebo mohol žalobca akceptovať existenciu prekážky litispendencie a sčasti vziať žalobu späť, čo aj žalobca urobil. Späťvzatie žaloby je iste dispozíciou so žalobou, ale vyslovene procesnou, nejde v žiadnom prípade o zmenu žaloby. Je zrejmé, že svoje skutkové tvrdenia ohľadne toho, ako škoda vznikla, žalobca v ničom nezmenil, tieto sa stali pre účely tohto konania nespornými v momente, keď žalovaný ignoroval výzvu súdu, aby sa vyjadril k žalobe. Navyše, k späťvzatiu žaloby došlo za splnenia hypotézy ust. § 146 ods. 1 CSP druhej vety, teda doručovanie späťvzatia žaloby žalovanému by bolo bez právneho významu, nemalo by vplyv na to, že sa nevyjadril žalovaný včas ku žalobným tvrdeniam žalobcu o tom, ako sa skutok stal a akú škodu žalobcovi žalovaný svojím činom spôsobil. Nedoručenie späťvzatia žaloby, vyslovene procesného úkonu, sa nijako nedotklo práv žalovaného a jeho možnosti konať pred súdom, toto nedoručenie nemôže zhojiť jeho dovtedajšiu pasivitu v konaní.

33. Vzhľadom na vyššie uvedený judikát neobstojí argumentácia žalovaného o tom, že súd môže kontumačne rozhodnúť vo veci iba vtedy, ak výrok rozsudku bude plne korešpondovať s petítom žaloby, ktorá bola súdu žalobcom doručená a ktorú súd následne doručil žalovanému na vyjadrenie s upozornením podľa ust. § 273 CSP. Tento názor je možné akceptovať v situácii, keď skutočne dôjde k zmene žaloby, v zmysle zmeny skutkových tvrdení, ktoré by sa mali stať podkladom pre rozhodnutie súdu. V situácii čiastočného späťvzatia žaloby vyslovene z procesného dôvodu však ide o nesprávnu domnienku žalovaného, pretože ako bolo uvedené, k zmene skutkových tvrdení zo strany žalobcu v späťvzati nedošlo, tieto zostali rovnaké ako boli v čase, keď bola žalovanému doručená žaloba, ku ktorej sa ale nevyjadril, nárok žalobcu včas a účinne nepoprel, hoci tak urobiť zjavne mohol. Tu si žalobca dovoľuje uviesť, že skutkový stav v spore nikdy nebude úplne nesporný, inak by nešlo o spor, avšak v prípade kontumačného rozhodnutia je potrebné uvažovať práve tak, že „kto (na výzvu súdu) mlčí, ten svedčí,“ teda pre účely daného konania sa skutkové tvrdenia žalobcu stávajú už nespornými. Žalovaný nevyužil možnosť včas tento následok zvrátiť.

34. Prednesený výklad ust. § 193 a § 162 ods. 1 písm. a) CSP je v danej situácii nesprávny, nemožno súhlasiť s tým, že súd v takejto situácii obligatórne musí konanie prerušiť. Viazanosť súdu rozhodnutím v inom konaní sa vzťahuje na už vydané a už právoplatné rozhodnutia, pričom vo vzťahu k rozsudkom súdov v trestnom konaní to znamená to, že súd v civilnom konaní nemôže preskúmať správnosť odsudzujúceho rozsudku a správnosť a zákonnosť trestného konania. Trestné konanie nie je takým konaním, kvôli ktorému by civilný súd bol povinný prerušiť konanie obligatórne, podľa ust. §162 ods. 1 písm. a) CSP, a to z dôvodu, že civilný súd nerozhoduje o trestnoprávnej vine, o tejto si ani pri rozhodovaní nerobí vlastný záver (ani nesmie), ale ak už vina právoplatne bola judikovaná trestným súdom, je týmto rozhodnutím súd v civilnom konaní viazaný, preto nevykonáva už dokazovanie vo vzťahu k (protiprávnemu) konaniu škodcu, škodlivému následku u poškodeného a k príčinnej súvislosti, pričom rozsah škody a zavinenie inej osoby ako škodcu predmetom dokazovania byť môže. V civilnom konaní súd skúma, či sa škodca dopustil (protiprávného) konania, či a aká vznikla škoda poškodenému, a či je daná príčinná súvislosť medzi škodou a konaním škodcu, teda neskúma (ani nesmie sám skúmať) trestnoprávnu rovinu skutku. Preto rozhodnutie civilného súdu v takomto konaní nezávisí od posúdenia otázky trestnoprávnej viny (ale ak o tejto otázke už právoplatne rozhodol trestný súd, zjavne to zníži potrebný rozsah dokazovania a prispeje k rýchlosti konania), a preto nie je prebiehajúce trestné konanie dôvodom na obligatórne prerušenie civilného konania o náhrade škody, ako sa snaží tvrdiť žalovaný.

35. Civilné konanie o náhrade škody a trestné konanie na podklade toho istého skutku môžu prebiehať súčasne a v oboch sa môže zároveň konať, hoci je zrejmé, že by dochádzalo čiastočne k dvojitému dokazovaniu, čo nie je hospodárne. Preto možno civilné konanie fakultatívne prerušiť do skončenia trestného konania, vyslovene z dôvodu hospodárnosti, pretože v prípade právoplatného odsúdenia páchatel'a už vzhľadom na vyššie uvedené sa následne zúži rozsah a predmet dokazovania v civilnom konaní. Preto iba z dôvodu hospodárnosti dokazovania žalobca navrhol súdu, aby fakultatívne prerušil konanie, avšak v situácii, že žalovaný sa bude proti žalobe brániť. Návrh na prerušenie konania obsiahnutý v žalobe v žiadnom prípade nie je spochybnením hmotnoprávneho základu žaloby, šlo o návrh v zmysle zásady hospodárnosti konania a dokazovania, o to viac je zarážajúca pasivita žalovaného, ktorý mohol včas a riadne na žalobu reagovať. Žalobca na svojich skutkových tvrdeniach a dôvodoch žaloby trvá – žalovaný mu svojím protiprávnym konaním, útokom, v priamej príčinnej súvislosti

spôsobil škodu, za ktorú zodpovedá podľa ust. § 420 OZ, pričom to, či šlo o trestný čin, a teda či žalovaný je za skutok zodpovedný aj trestnoprávne, je vecou rozhodnutia nie civilného súdu, ale trestného. Súd prvej inštancie posúdil vec striktne v intenciách OZ o zodpovednosti za škodu a konal v súlade s CSP, čo je z napadnutého rozsudku zrejme.

36. Nakoľko v adhéznom konaní zväčša trestný súd odkáže poškodeného s jeho uplatneným nárokom na civilný proces, najmä ak je uplatňovaná aj iná škoda ako škoda na zdraví ustálená znalcom, žalobca žalobou uplatnil celý svoj nárok na náhradu škody, aby nebolo potrebné žalobu rozširovať z jeho strany následne, okrem toho bol v danom čase toho názoru, že prekážka litispendencie za daných okolností daná nie je.

37. Celým odvolaním sa žalovaný snaží odvieť pozornosť od svojej pasivity v konaní a túto bagatelizovať a konvalidovať, navodiť dojem, že súd žalobcu favorizoval, „odmenil“ a žalovaného „potrestal“, že súd žalovaného poškodil a žalobcu zvýhodnil, nie je to však pravdou, za daných okolností žalovaného argumentácia nemôže obstáť, ním tvrdené dôvody odvolania nie sú dané, podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhuje, aby odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol podľa ust. § 386 písm. c) CSP a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, alternatívne aby napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

39. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že tvrdenia žalobcu o tom, že oznam o verejnom vyhlásení rozsudku mal byť zverejnený na úradnej tabuli súdu vyplývajú z podstránky MS SR, na ktorú odkazuje sú iba jeho tvrdeniami, nakoľko ide iba o všeobecný odkaz na www stránku Ministerstva spravodlivosti SR avšak bez toho, aby na tejto boli skutočne uvedené údaje o dátume a mieste verejného vyhlásenia rozsudku v konkrétnej veci.

40. Pokiaľ sa žalobca vyjadruje k úradnému záznamu zo 14.10.2022, potom úplne prehliada presné znenie úradného záznamu, ktorý len potvrdzuje tvrdenia žalovaného o tom, že úradný záznam vyhotovený 14.10.2022 v žiadnom prípade nemôže potvrdzovať, že oznam o verejnom vyhlásení rozsudku bol na úradnej tabuli súdu zverejnený od 14.10.2022 do 10.11.2022. V úradnom zázname je uvedené nie „bol zverejnený“ ako to tvrdí žalobca a následne úplne nelogicky interpretuje obsah úradného záznamu, ale je na ňom uvedené „bol zverejnený na úradnej tabuli súdu od 14.10.2022 do 10.11.2022“. Teda týmto úradným záznamom sa potvrdzuje udalosť, ktorá však v čase jej potvrdenia ešte nenastala. Úvahy žalobcu o tom, čo súd vo všeobecnosti robí alebo nerobí sú irelevantné, ak tieto nevyplývajú z obsahu spisu.

41. To, či si súd svoju povinnosť podľa § 219 ods. 3 CSP splnil, teda zverejnil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku musí byť bez akýchkoľvek pochybností zrejmy z obsahu spisu. Tvrdenia žalobcu o tom, že to tak bolo, splnenie povinnosti súdu nepreukazujú.

42. Pokiaľ sa advokátska koncipientka žalobcu zúčastnila verejného vyhlásenia rozsudku, žalobcovi nie je zrejme, odkiaľ mal žalobca informácie o tom, že ku verejnému vyhláseniu rozsudku nedôjde v čase o 9.00, teda v čase, ktorý je uvedený v ozname o verejnom vyhlásení rozsudku, ktorý je obsiahnutý v spise a ktorý mal byť zverejnený na úradnej tabuli súdu, ako čas vyhlásenia rozsudku, ale už o 8.40 hod..

43. Žalovaný poukázal na to, že už len samotný fakt, že ku verejnému vyhláseniu rozsudku došlo v inom čase ako mal byť podľa obsahu spisu zverejnený na úradnej tabuli súdu, teda nie 9.11.2022 o 9.00 ale 9.11.2022 o 8.40 hod. je podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR, na ktorý žalovaný v odvolaní poukázal, dôvodom na zrušenie rozsudku.

44. Žalovaný nikdy nepriamo netvrdil (ako uvádza žalobca), že mu žaloba nebola doručená, ale tvrdí, že v spise sa nenachádza doručka v zmysle § 111 ods. 1 CSP, teda obsah spisu nepotvrdzuje splnenie uplynutia lehoty na vyjadrenie k žalobe a teda splnenie podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 písm. c) CSP.

45. Úvahy žalobcu o tom, že súd mohol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie už 9.9.2022, sú v kontexte postupu súdu, ktorý 9.9.2022 rozsudkom pre zmeškanie nerozhodol, irelevantné. Ak súd vyzval žalobcu na to, aby sa vyjadril, či trvá na celej podanej žalobe, je porušením práva na kontradiktórne konanie a práva na spravodlivý proces, ak súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie o žalobe v takom znení, ktorá nekorešponduje so žalobou, ktorá bola žalovanému doručená na vyjadrenie s poučením o tom, že ak sa k tejto nevyjadrí, môže rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie.

46. Pokiaľ žalobca tvrdí, že nie je dôvod na obligatórne prerušenie konania z dôvodu, že trestnoprávna rovina je irelevantná, potom popiera práve obsah svojej žaloby, z ktorej vyplýva, rovnako tak, aj z napadnutého rozsudku okresného súdu, že sa žalobca žalobou domáha náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom. Ak žalobca žiada priznať nárok na náhradu škody spôsobenú trestným činom, potom musí byť vyriešená otázka trestnej zodpovednosti žalovaného, teda zistené, či sa skutočne žalovaný dopustil trestného činu. Ak sa žalovaný trestného činu nedopustil, potom žaloba na náhradu škody spôsobenú trestným činom nie je dôvodná. Žalobca skutkovo odôvodnil žalobu práva údajnou trestnou činnosťou žalovaného, ktorou mala byť žalobcovi spôsobená škoda. Zároveň to bol sám žalobca, ktorý navrhol, aby súd konanie prerušil, pričom poukázal práve na § 193 CSP.

47. Úvahy žalobcu vo vzťahu ku údajne nesprávnemu výkladu § 162 ods. 1 písm. c/ a § 193 CSP a o tom, že dôvodom prerušenia civilného konania do skončenia trestného konania je iba hospodárnosť konania nemajú žiadnu oporu v právnom poriadku, úplne popierajú rozdelenie právomoci medzi civilné a trestné súdy a žalobca ním popiera aj samotný hmotnoprávny základ svojej žaloby.

48. Zákon stanovuje, že prejudiciálne otázky môže súd v civilnom konaní posúdiť sám, bez ohľadu na to, či vec patrí alebo nepatrí do jeho právomoci a bez ohľadu na otázku príslušnosti...V ust. § 193 však taxatívnym spôsobom vymedzuje prípady, ktoré ako prejudiciálne v tomto režime riešiť nemôže. Riešenie týchto otázok je len v kompetencii príslušných vnútroštátnych a medzinárodných súdov a ich rozhodnutiami je súd viazaný (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol., Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 735).

49. Ak teda zo žaloby vyplýva, že žalobca skutkovo odôvodňuje svoj nárok v civilnom konaní trestnou činnosťou žalovaného, potom súd v civilnom konaní nemôže vydať rozsudok pre zmeškanie, aj keby formálne boli na jeho vydanie splnené podmienky uvedené v § 273 CSP (čo však žalovaný popiera), bez toho, aby otázka trestnej zodpovednosti žalovaného bola právoplatne vyriešená v trestnom konaní, lebo týmto postupom porušuje súd právo žalovaného na zákonného sudcu.

50. Žalovaný je toho názoru, že ak súd zvolí rozhodnutie formou rozsudku pre zmeškanie, voči ktorému má žalovaný iba obmedzené procesné možnosti ako sa brániť, potom by postup súdu nemal vyvolávať žiadne pochybnosti o tom, či boli podmienky na jeho vydanie splnené a splnenie podmienok na jeho vydanie musí vyplývať z obsahu spisu.

51. Na záver žalovaný poukázal na to, že súd vyjadrenie k odvolaniu spolu s výzvou na možnosť vyjadrenia doručil priamo žalovanému. Podľa § 110 ods. 1 CSP, ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Napriek uvedenému súd právnomu zástupcovi žalovaného vyjadrenie žalobcu k odvolaniu vôbec nedoručil. Aj tento postup súdu iba potvrdzuje, že súd vo veci sťažovateľa nepostupuje v súlade s Civilným sporovým poriadkom, porušuje jeho procesné práva a teda aj právo na spravodlivý proces.

52. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že námietky žalobcu nijakým spôsobom nespochybnili odvolacie dôvody, odvolanie žalovaného dôvodné a preto žalovaný navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

53. K duplike žalovaného zaslal vyjadrenie žalobca. Uviedol, že sa už podrobne vyjadril už k odvolaniu žalovaného vyjadrením zo dňa 10.02.2023, na ktorom vyjadrení v plnom rozsahu trvá. Postup súdu prvej inštancie pri rozhodovaní rozsudkom pre zmeškanie a pri vyhlasovaní rozhodnutia zhodnotí odvolací súd, z objektívneho hľadiska, žalobca svoj názor predniesol vo vyjadrení zo dňa 10.02.2023, a trvá na ňom. K tomu, ako sa žalovaný zjavne snaží prekrútiť žalobcom prednesený (pri uplatnení hermeneutiky) výklad slovného spojenia „bol zverejnený“ použitého súdom, sa žalobca vyjadrovať nebude. Žalovaný sa snaží prekrútiť tiež vyjadrenie žalobcu, že súd nemusel konanie obligatórne prerušiť z dôvodu vedeného

trestného konania. Žalobca trvá na tom, ako vo vyjadrení zo dňa 10.02.2023 uviedol, že vedenie trestného konania nie je obligatórnym dôvodom na prerušenie konania. Žalobca svoj nárok odvodzuje od protiprávneho činu žalovaného spáchaného proti žalobcovi, bez ohľadu na to, o aký druh protiprávneho činu v konečnom dôsledku pôjde. Civilný súd môže o veci konať popri trestnom konaní, nemôže však konštatovať vinu žalovaného za trestný čin – môže však vyvodiť záver o tom, že šlo o protiprávne konanie, ktorým bola v priamej príčinnej súvislosti spôsobená škoda žalobcovi, a rozhodnúť o náhrade tejto škody. Ak by trestný súd už o vine právoplatne rozhodol, je tým civilný súd viazaný a v tejto otázke sa už nebude dokazovať. Otázkou protiprávnosti konania škodcu je civilný súd oprávnený riešiť, na rozdiel od otázky trestnoprávnej zodpovednosti za toto protiprávne konanie. Argumentácia žalobcu je v tejto otázke prerušenia konania správna, súd nebol povinný prerušiť konanie na návrh žalobcu, ale mohol tak urobiť. To, že žalovanému nestálo za to reagovať na žalobu, je jeho problém, a je spravodlivé, aby z toho znášal následky. Vzhľadom na vyššie uvedené a na obsah vyjadrenia zo dňa 10.02..2023 žalobca navrhuje, aby odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol podľa ust. § 386 písm. c) CSP a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, alternatívne aby napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

54. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378, 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

55. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejednáva vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadom akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený, ale aj povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

56. Odvolací súd v konaní relevantne posudzuje konkrétne dôvody uvádzané v odvolaní, a to či bol zistený skutkový stav správne a úplne a či sa aplikovali správne príslušne právne predpisy, pričom v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument, ale na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II. ÚS/78/2005).

57. Podľa ust. § 273 CSP, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak
a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,
b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

58. Z obsahu spisu nateraz vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 30.796,- eur, titulom náhrady škody. K svojej žalobe ako dôkaz pripojil správy týkajúce sa jeho zdravotného stavu a doložke a spôsobu liečenia na lôžkovom oddelení G. H. B. E. I. J., ale aj G. H. F. K. L. v E.. Pripojil tiež obžalobu z 29.06.2020 na základe ktorej okresný prokurátor označil za obvineného žalovaného. Na výšku náhrady škody rovnako predložil znalecký posudok na bodové ohodnotenie škody na zdraví a listinné dôkazy týkajúce sa škody vzniknutej mu v súvislosti s hospitalizáciou, náhradou mzdy, o ktorú prišiel v čase po skutku, ktorý sa stal dňa 14.12.2019. Súd prvej inštancie žalovanému procesné uznesenie, ktorým vyzýval, aby sa vyjadril k uplatnenému nároku v lehote 15 dní a zároveň, mu doručoval aj poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu. Žalovaný sa nevyjadril, a tak konajúci súd vytýčil termín verejného vyhlásenia rozsudku na deň 07.09.2022 o 9.00 hod. na č. dverí 306, 2. poschodie. Zo zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 07.09.2022 vyplýva, že sa nedostavili strany sporu, ani právny zástupca žalobcu, a súd prvej inštancie zrušil verejné vyhlásenie rozhodnutia s dôvodom, že vyzve právneho zástupcu žalobcu, aby súdu v lehote 10 dní oznámil, či trvá na podanej žalobe aj v časti sumy 10.839,- eur (titulom bolestného), cestovných náhrad 45,46 eur, a ušlého zisku vo výške 6.909,06 eur za obdobie od decembra 2019 do mája 2020 s poukazom na pripojený trestný spis Okresného súdu Prešove sp.zn. 1T/68/2020, z obsahu ktorého súd zistil, že na

č. listu 551 spisu si žalobca ako poškodený v trestnom konaní, v písomnom podaní zo dňa 27.05.2020 uplatnil rovnaké nároky.

59. Na výzvu konajúceho súdu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil, že berie žalobu v časti o zaplatenie bolestného, cestovných náhrad a ušlého zisku späť a v tejto časti žiada konanie zastaviť, a uplatňuje naďalej sumu 13.001,94 eur. Následne súd prvej inštancie vytyčil termín verejného vyhlásenia rozsudku na termín 09.11.2022 o 9.00 hodine, na č. dverí 306, 2. poschodie. Dňa 07.11.2022 doručil žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k žalobe, ktoré 23.11.2022 súd prvej inštancie doručoval žalobcovi na vedomie. Vyjadrenie žalovaného sa nachádza na č. listu 76 a 77, referát konajúceho súdu o zaslanie vyjadrenia žalovaného na vedomie právneho zástupcovi žalobcu sa nachádza na č. listu 79, a zápisnica o verejnom vyhlásení rozsudku sa nachádza na č. listu 81 zo dňa 09.11.2022, pojednávanie začalo o 8.40 hod., a ukončené bolo o 8.45 hod.

60. Ustanovenie § 274 až § 278 CSP je pomerne stručné a upravuje vydanie rozsudku pre zmeškanie pri splnení dvoch kumulatívnych predpokladov, ktoré uviedol súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Vychádzal z dikcie zákona a uviedol, že boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, ktorý sa k žalobe nevyjadril, nepredložil na svoje vyjadrenie žiadne dôkazy, a zároveň sa ani riadne a včas neospravedlnil. Z tohto pohľadu mal súd prvej inštancie za to, že sú splnené len ustanovenia rozsudku pre zmeškanie žalovaného, ale aj splnenie ďalšej procesnej podmienky a to, že o nároku žalobcu môže rozhodnúť aj prostredníctvom verejného vyhlásenia rozsudku.

Okrem uvedených predpokladov stanovených v zákone však platí, že súd musí pred vydaním rozsudku pre zmeškanie obligatórne skúmať nielen to, či sú splnené tzv. procesné podmienky, ale aj to, či žalobca v priebehu konania predostrel také tvrdenie, ktoré vedie k záveru, že plnenie ktorého sa domáha mu možno priznať. Vystáva v praxi otázka, či súd musí bez ďalšieho vydať rozsudok pre zmeškanie strany, ktorá sa na pojednávanie nedostavila, alebo či smie prihliadať aj na konkrétne okolnosti daného sporu a v určitých prípadoch rozsudok pre zmeškanie nevydať. Touto otázkou sa zaoberal aj Ústavný súd Slovenskej republiky, v rozhodnutí sp.zn. I.ÚS 233/2019, kde rozhodoval o veci, ktorá sa týkala vydaného rozsudku pre zmeškanie žalovaného, a dospel k záveru, že čistý formalistický výklad ustanovenia rozsudku pre zmeškanie žalovaného nie je žiadúci. Z prezentovaného záveru ÚS SR teda vyplýva, že ani v prípade ak sú kumulatívne splnené všetky formálne zákonné predpoklady, súd nemusí vydať rozsudok pre zmeškanie, ak by jeho vydanie bolo zjavne nespravodlivé. Takto argumentuje vo svojom odvolaní žalovaný s poukazom na konkrétne dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie postupoval nesprávne. Okrem teda tvrdeného nedoručenia žaloby, a výzvy na procesné postupy zo strany žalovaného, poukázal aj okolnosti oznamu verejného vyhlásenia rozhodnutia zo dňa 09.11.2022. Následne namietal aj na okolnosti termínu vytyčenie verejného vyhlásenia rozhodnutia, žurnalizáciu súdneho spisu, a predovšetkým hmotnoprávne podmienky, ktoré z pohľadu žalovaného splnené neboli. Súd prvej inštancie sa oboznamoval so spisom v ktorom je žalovaný obvinený z trestného činu ublíženia na zdraví. To, že sa súd prvej inštancie oboznámil s obsahom prebiehajúceho trestného konania pred Okresným súdom v Prešove je zrejmé, keďže po oboznámení sa s týmto spisovým materiálom zrušil prvý vytyčený termín verejného vyhlásenia rozsudku a vyzval žalobcu, aby reagoval, či si uplatňuje nároky bolestného cestovných náhrad a ušlého zisku za obdobie rokov od decembra 2019 do mája 2022 s poukazom na to, že tento nárok si uplatňoval aj v trestnom konaní, na čo žalobca zareagoval tak, že v tejto časti zobral žalobu späť. Keďže sa oboznámil s obsahom trestného konania, ktoré nie je doteraz právoplatne skončené je zrejmé, že žalovaný v postavení obvineného bol vypočutý, a že dôsledku jeho obrany vec doteraz nie je právoplatne skončená (popiera svoju vinu).

Ustanovenie Civilného sporového poriadku na ktoré odkázal súd prvej inštancie pri vydaní rozsudku pre zmeškanie žalovaného je upravené tak, že „súd môže“ vydať kontumačný rozsudok. Ako vyplýva z rozhodnutia Vrchného súdu v Prahe sp.zn. 4Mcd0/421/94, je zrejmé že predpokladom na vydanie rozsudku pre zmeškanie patrí aj posúdenie opodstatnenosti žalobcovho nároku z hľadiska hmotného práva, pričom súd vychádza z dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise. Z toho vyplýva, že len zmeškanie žalovaného nemôže vyústiť do jeho procesného neúspechu v konaní vo veci samej.

61. Pri výklade aplikácií ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho odchyliť v prípade, keď to z vážnych dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavné súladného výkonu zákona a ostatných všeobecných právnych predpisov (článok 152 ods. 4 ústavy).

62. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ústavného predpisu, alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybností, možno uprednostniť výklad *ratione legis* pred doslovným gramatickým jazykovým výkladom (rozhodnutia ÚS SR sp.zn. III.ÚS 341/2007, III.ÚS 72/2010).

63. Pokiaľ súčasne s týmto deliktným konaním prebieha konanie trestné pre ten skutok, ktorý je aj základom deliktného konania občianskoprávného, a súd prvej inštancie z obsahu spisu vie o jeho existencii, musí skúmať aj aktivitu označeného škodcu v trestnom konaní, ktoré je svojou povahou nerozlučne späté. Ak žalovaný namieta v trestnom konaní neexistenciu základných podmienok pre jeho zodpovednosť za škodu, potom súd prvej inštancie nemal splnené podmienky na postup podľa § 273 CSP, a rozsudok pre zmeškanie žalovaného vydať nemal.

64. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd posúdil podanú žalobu, listinné dôkazy tam uvedené, okolnosť, že súd prvej inštancie sa s obsahom trestného spisu oboznámil v priebehu konania, a dospel k záveru, že rozsudok pre zmeškanie žalovaného v tomto prípade nemal byť. Preto zrušil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 písm. a/ CSP, a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvej inštancie bude zaoberať sa okolnosťami veci na základe už vyjadrenia žalovaného, rozhodnúť o jeho návrhu na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania, a vo veci postupovať vo vyššie naznačených intenciách.

65. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasnený skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných účastníkmi konania (Ruiz Toria c. Španielsko z 09.12.1994, séria A č. 303-A, str. 12, § 29). Ústavný súd SR vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné vyjadriť sa k ostatným dôvodom odvolania, nakoľko tieto pre rozhodnutie vo veci samej boli bez významu.

66. Odvolací súd sa ďalšími procesnými postupmi súdu prvej inštancie podrobne nezaoberal vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti.

67. Toto uznesenie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).